

Vallekilde, d. 28de Maj. 1895

Kære Sanne!

Tak for Dit kære brev, jeg længtes rigtig efter at høre fra Dig, jeg håber, Du nu har det rigtig godt; det er så dejligt, at der nu er sommer med blomsterduft og fuglesang, jeg kan ikke sige Dig, hvor jeg frøs i vinter, derfor føler jeg mig så vel, nu solen lyser og varmer. Jeg har også hidtil haft det rigtig godt i sommer, ingen syge har der været, og vejret har været dejligt; jeg bor som i løvhytte nu, træerne vokse så højt op foran vinduerne, at jeg ikke kan se andet end det grønne, men jeg savner slet ikke udsigten, ”det grønne er godt for øjnene”, ved Du. H.C.Andersen siger i et af sine eventyr, jeg husker ikke hvilket. I denne tid går jeg hver aften på skolen, en dame fra København, Frk.Filippine Larsen, Mie kender hende vist nok, fortæller Grundtvigs levnetsløb; jeg kender det jo nok i forvejen, men hun fortæller så udmærket, og så kender hun så mange særlige træk, da hun i mange år har været i Grundtvigs hus og familie. Hun var der de sidste år af Grundtvigs levetid, og så var hun hos hans enke de atten år, hun overlede ham. Det liver jo op at komme med på skolen en gang imellem, i vinter kom jeg næsten aldrig ud af min hule. Mon I har så dejligt sommervejr hjemme på Færøerne som vi har her, rigtig pinsevejr er det, solen skimmer dagen igennem, og alting fryder sig ved lyset og varmen; nu er der skærsommer i Danevang.

Jeg ventede, at Marie havde skrevet lidt med ”Laura”, men det blev nu ikke så og jeg blev heller ikke så meget ked af det, da jeg hørte fra Eder alle med ”Thyra”. Du kan tro, det glæder mig, kære Sanne, at det går Mie så godt med vævningen, den slags har hun udmærket anlæg til, det sagde også vævelærerinden her; hun sagde, et der var ingen, der havde så nemt ved at komme efter alt som Mie. Det er kedeligt, at I ikke er flere til gymnastik, mon der ikke kommer flere, når det viser sig, at det går godt. Har Du ikke lyst til at fortælle mig, hvem de er, der går med, det vilde mere mig at kende deres navne. Nu varer det længe, inden jeg hører noget fra Eder igen, ”Thyra” kommer ikke førend hen i Juli, det er længe at vente; Gud give så, alt må stå vel til hos Eder og alle vejne.

Ved Du, hvad jeg altid har ønsket mig, kære Sanne, det er et billede af huset derhjemme, kan det ikke blive fotograferet, så skulde I alle sammen sidde ude på trappen, Din fader og moder og alle I søskende, Thrine skulde være med og Ellen faster; når hun var i nogenlunde god sindstilstand, som hun sommetider kan være, så vilde hun nok. Tror Du, at det kan blive til noget, det vilde glæde mig så meget.

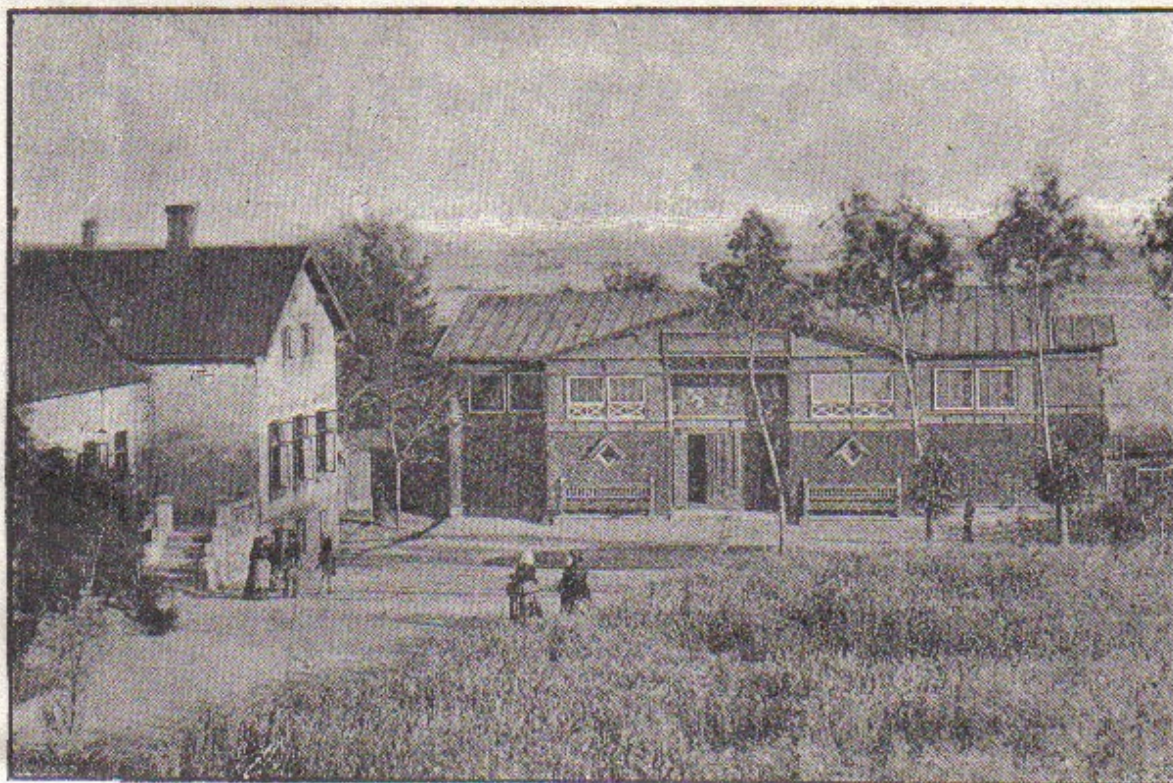
Nu bliver det ikke mere denne gang, kære Sanne! Lev nu rigtig vel!

Kærlig hilsen

fra

Din

Bette faster

H. Nielsen fot.

Galle & Aagaard Hel.

Folkehøiskolen i Vallekilde.

Vallekilde, d. 6te Decbr. 1895

Kære Sanne!

Rigtig hjærtelig tak for Dit kære brev! Hvorfor har Du ikke skrevet så længe, Du ved, at jeg er altid glad ved at få brev fra Eder, og mine følelser er ens for Eder alle. Marie har jeg været mest sammen med i den sidste tid, derfor kan det synes, som om hun var mig nærmere end I andre, men det er i grunden slet ikke tilfældet, og nu har hun fået så mange ny venner, så nu bryder hun sig ikke mere om mig, det kan jeg godt mærke, bare nu de ny venner og alt det, hun nu er kommet ind i ikke må vise sig at være udvendig forgyldt og indvendig hult, jeg er bange for det, og da bliver det værst for hende, stakkels Marie! Du kan nok tænke kære Sanne, at det gør mig frygtelig ondt, at Marie kunde gøre det at kaste vrag på sin dåb, det som er begyndelsen til alt vort kristenliv, når den grund er taget bort, så er alt vaklende, og det kan ikke hjælpe, hvor meget dejligt end menneskene bygge op i deres egne tanker, det er alt sammen bygget på sand. Det kan godt være, Marie føler sig lykkelig nu, det er som et slags sus, men Du kan være vis på, at det er noget, der ikke kan vare ved. Men selv om Marie nu er kommen ind på alt dette, må I være gode ved hende alligevel, hun er Eders søster, hvad der så end sker, og det kan godt være, hun kan komme at trænge til Eders godhed; det er ikke sagt, hvor godt hun får det, når hun først bliver gift. Hun kender ikke ham, hun har forlovet sig med, og ægteskabet svarer ikke altid til forlovelsesdagene, langt fra!

Hvad synes Du om der tre, der kommer og besøger Eder til jul, kære Sanne? Sunneva er bleven så ”illbrynt”, sådan ser hun dog ikke ud til daglig, men hun blev lidt gnaven på fotografen, og så beholdt hun den mine, mens pladen blev tagen; ellers synes jeg, det er et ganske godt billede af os alle. Jeg har skrevet til København efter en lille julebog, hvis den kommer, sender jeg den til Dig, den skal så være til Eder alle; jeg synes, de er så kønne, og voksne kan også have fornøjelse af at læse dem, de koste jo ikke mere end 25 øre, men indholdet er efter min mening mange gange de

penge værd. Sunneva skriver vist også denne gang, jeg har da ladet hende vide, at "Smiril" afgår d. 12te i denne måned. Det er ellers et løjerligt navn, synes jeg, de have givet skibet. Færingerne, der ere her på skolen, komme somme tider ned og se til mig; Magnus er et rigtig flinkt ungt menneske, han kommer tiest, ham kender jeg også bedst. Absalon kommer også en gang imellem, han er også rigtig flink. Han er Adrian Østers kones broder, så Du kender ham måske. Niklas ser jeg også en gang imellem; alle er de nok glade ved at være her. Nu kan vi mærke her, at vinteren er kommen; i dag er der faldet lidt sne, og vejret har i den sidste tid været stormende; hvordan mon det er hjemme hos Eder? Kære Sanne, kan Du ikke spørge Din moder, om de sengeklæder Marie havde med hjem, der var en lang hovedpude med et blå og hvidt stribet betræk, og den troede jeg var Maries, og det mente hun også selv; men nu skriver Marie Hansen, at det var hendes så nær som betrækket, det havde Din moder ladet sætte på, og nu skal hendes fader have sengeklæderne; jeg måtte så skrive til til hende, som det var, at Marie havde fået puden, men jeg vilde skrive til Eder om at lade bageren få den, når han kommer tilbage til Færøerne. Vil Du, kære Sanne, bede Din moder ordne det, det er jo bedst, bageren får hvad hans er. Marie kunde godt haft ordnet det når hun ikke altid var så uefterrettelig. Nu får Du ikke mere denne gang! Lev rigtig vel! En glædelig jul og et godt og velsignet nytår ønsker jeg Dig og Eder alle! Hils alle Dine søskende kærligt! Hvad tager Ki sig for? Gud i vold! Din
Bette faster